

Kao deo predloga, izvršna vlast EU podnela je više od desetak zakonodavnih akata – direktiva i propisa EU – čiji je cilj da Evropu stavi na put da smanji emisiju ugljenika za 55% u poređenju sa nivoom iz 1990. do 2030. godine.

Paskal Kanfin, stariji poslanik koji predsedava komitetom za životnu sredinu Evropskog parlamenta, rekao je da je to „verovatno najvažniji klimatski paket ikad podnesen na svetu“, sa 13 zakonodavnih tekstova. Suočeni sa hiljadama stranica zakona, neki su upozorili da će „regulatorni cunami“ uskoro pogoditi Evropski parlament i Savet EU, dva suzakonodavna tela bloka. Zaista, zakonodavci će tokom naredne dve godine imati mnogo toga na svom tanjiru – uobičajeno vreme potrebno da EU odobri nove zakone. Mnogi zakonodavni tekstovi sadržani u paketu su jednostavno izmenjene verzije zakona koje je EU usvojila u decembru 2018. godine, kao deo svog takozvanog paketa čiste energije (CEP).

To je slučaj, na primer, sa Direktivom o obnovljivoj energiji (RED), Uredbom o emisijama CO₂ iz automobila i Direktivom o šemi trgovanja emisijama (ETS) da nabrojimo samo nekoliko najtežih datoteka.

A zakonodavci su bili ovde i ranije. U prethodnom parlamentu zakonodavci su izrazili bojazan od „cunamija zakona“ kada je CEP predstavljen 2016. Na kraju dana, preživeli su i posao završili u roku od dve i po godine – gotovo munjevito po standardima EU. Pa, hoće li to olakšati prelazak preko „Fit for 55“? Ne baš, na žalost.

„Imamo puno iskustva sa paketom čiste energije“, priznao je Peter Liese, stariji nemački poslanik iz parlamentarne grupe EPP desnog centra. „Mnogo je osnovnih odluka doneto“ kada je usvojen CEP, priznao je.

Međutim, politička situacija se od tada promenila, sa novom rodinom poslanika izabranih u Evropski parlament, primetio je on.

„Imamo nove kolege i njihov glas treba čuti“, rekao je Liese, misleći na izbore za EU 2019. godine, koji su doveli do povećanog broja zelenih i krajnje desničarskih poslanika.

Lize je takođe energično odbacio sugestije da je novi paket puko tehničko ažuriranje postojećih zakona, sa samo nekoliko podešavanja u procentima tu i tamo.

Umesto toga, poslanici će voditi nabijenu političku debatu o promenama na tržištu ugljenika u EU, koje određuju cenu emisija iz elektroenergetskog sektora i industrije, rekao je on. A pošto se cene ugljenika sada proširuju na transport i goriva za grejanje, to znači da će klimatske politike EU početi direktno da utiču na građane.

„Barem kolegama je dozvoljeno da to ispituju“, prokomentarisao je Lize.

Pooštreno tržište ugljenika takođe znači da će zemlje EU morati da predaju svoj datum ukidanja uglja, rekao je Liese, verovatno pozivajući se na Nemačku koja je odredila ciljni datum do 2038. godine za zatvaranje svoje poslednje elektrane na ugalj – rok koji se smatra

prekasnim.

„Ovo je ogromna stvar, nije samo tehničko prilagođavanje“, rekao je Liese. „Zaista je važna politička odluka koja će promeniti život stotinama hiljada zaposlenih“, naglasio je.

U stvari, Evropska komisija je, možda i nesvesno, sa „Fit for 55“ preduzela korak bez presedana u donošenju politike zaštite životne sredine EU – unoseći politiku sa svom neurednošću i sukobom u klimatsku politiku. I što se više politike uključuje, to više ishoda postaje nepredvidljivo.

Izvor: euractiv.com